

Η πορεία της Κυπριακής Δημοκρατίας προς την υποτέλεια στο Ισραήλ (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το [αφοα](#) στις 29/05/25.

Περιεχόμενο

Η πορεία της Κυπριακής Δημοκρατίας προς την υποτέλεια στο Ισραήλ

Του Γρηγόρη Ιωάννου

Αναμφισβήτητα, η Κυπριακή Δημοκρατία έχει μετατραπεί τα τελευταία χρόνια σε ένα είδος ιδιότυπου προτεκτοράτου του Ισραήλ. Το έδαφος της αποτελεί πλέον ζωτικό χώρο του σιωνιστικού κρατικού μορφώματος και αρχίζει να εκλαμβάνει χαρακτηριστικά προέκτασής του. Αυτή η εν εξελίξει διαδικασία άρχισε να γίνεται αντιληπτή με την ενεργή και πολύπλευρη στήριξη που παρέχει η Κυπριακή Δημοκρατία στη γενοκτονία που διεξάγει το Ισραήλ κατά των Παλαιστινίων τους τελευταίους 19 μήνες, αλλά οι απαρχές της πάνε κάποιες δεκαετίες πίσω και έχουν να κάνουν με ιστορικές διαδικασίες μετατόπισης του εξωτερικού αλλά και του εσωτερικού προσανατολισμού της ελληνοκυπριακής αστικής εξουσίας.

Μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1980 η Κυπριακή Δημοκρατία είχε μια εξωτερική πολιτική βασισμένη στη λογική της διατήρησης ισορροπιών μεταξύ Δύσης και Ανατολής και διατηρούσε φιλικές σχέσεις με τον περιβάλλοντα αραβικό κόσμο. Με το Ισραήλ οι σχέσεις ήταν τυπικές και διπλωματικά περιορισμένες, ενώ συντριπτικά η ελληνοκυπριακή κοινωνία ταυτιζόταν με τους Παλαιστίνιους και τον αγώνα επιβίωσης που διεξήγαγαν. Εσωτερικά σε σχέση με την ντε φάκτο διχοτόμηση, υπήρχαν οι δύο σχολές των ρεαλιστών και των απορριπτικών που διαφωνούσαν ως προς το πότε και το πώς θα έπρεπε να γίνει κάποιος συμβιβασμός με τους Τουρκοκύπριους και την Τουρκία και τι θα μπορούσε αυτός να περιλαμβάνει, αλλά κανείς δεν θεωρούσε ότι το στάτους κβο της διχοτόμησης ήταν προς το συμφέρον των Ελληνοκυπρίων ως έχει.

Σταδιακά τις δεκαετίες του 1990 και του 2000 και οι δύο αυτές πολιτικές συντεταγμένες άλλαξαν σε επίπεδο αστικής εξουσίας. Και η λογική της εξωτερικής πολιτικής ισορροπιών διαβρώθηκε σταδιακά προς ένα μονόπλευρο προσανατολισμό προς τις ΗΠΑ, και η επιδίωξη μιας συμβιβαστικής λύσης στο Κυπριακό εγκαταλείφθηκε σταδιακά προς μια επιλογή της επ' αόριστον διατήρησης της διχοτόμησης. Σε αυτές τις δύο ιστορικές μετατοπίσεις του κέντρου βάρους του ελληνοκυπριακού συστήματος πολιτικής εξουσίας, που απογειώθηκαν τη δεκαετία Αναστασιάδη 2013-2023, είναι που οικοδομήθηκε η υποτέλεια της Κυπριακής Δημοκρατίας στο Ισραήλ. Αυτό που ξεκίνησε δειλά-δειλά ως αναθέρμανση διπλωματικών σχέσεων στα τέλη της δεκαετίας του 1990 για να εξελιχθεί ως διακρατική συνεργασία για τα ενεργειακά στο τέλος της δεκαετίας του 2000, μετατράπηκε σε πλήρη στρατιωτική συμμαχία τη δεκαετία του 2010. Μια στρατιωτική συμμαχία όπου η Κυπριακή Δημοκρατία παραχώρησε το έδαφος, τον αέρα και τη θάλασσα για τις ανάγκες του ισραηλινού

στρατού, αεροπορίας και ναυτικού.

Αυτό που ξεκίνησε κάποτε ως μικρή διακριτική παρουσία ισραηλινών υπηρεσιών ασφαλείας σε λιμάνια και αεροδρόμια εξελίχθηκε σε ένα καθεστώς όπου το ισραηλινό κράτος έχει την πλήρη εποπτεία τους. Αυτό που ξεκίνησε κάποτε ως άνοιγμα των διπλωματικών και υπηρεσιακών επαφών μεταξύ πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων και ως τεχνολογική συνεργασία οδήγησε στην ισραηλινή πρεσβεία να καθορίζει το τι μπορεί να πουν τα ελληνοκυπριακά ΜΜΕ και τι όχι, στο «μαύρο βαν» που μάθαμε και σε πολλά άλλα που μαθαίνουμε σιγά σιγά. Από τη μαζική αγορά εκτάσεων γης και οικιστικών μονάδων από ισραηλινές εταιρείες και οργανισμούς, στις διαπλεκόμενες επενδύσεις και τις χρηματοδοτήσεις έρευνας, σταδιακά εδραιώθηκε η εικόνα του Ισραήλ ως του νέου κηδεμόνα του νότιου μέρους του νησιού. Η παράλληλη κίνηση και της Ελλάδας προς το Ισραήλ υπήρξε επίσης σημαντικός παράγοντας στην υποβοήθηση και την πολιτική νομιμοποίηση αυτής της διαδικασίας με τα θεάματα των τριμερών συμμαχιών και τις απόπειρες δήθεν διασύνδεσης μέσω κατασκευής αγωγού φυσικού αερίου και πιο πρόσφατα ηλεκτρικού υποθαλάσσιου καλωδίου. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Ελλάδα έχει ένα μέγεθος και μια απόσταση από το εκ φύσεως επεκτατικό εποικιστικό κράτος, κάτι που η νότια Κύπρος, με την εκ γενετής περιορισμένη της κυριαρχία, δεν έχει.

Η ελληνοκυπριακή αστική τάξη θεωρεί ότι μέσα από την πρόσδεση στο άρμα του Ισραήλ μπορεί να αντιμετωπίσει την Τουρκία πολιτικά. Και ότι το οικονομικό της όφελος από τις εξυπηρετήσεις στο ισραηλινό κεφάλαιο είναι επαρκές αντιστάθμισμα της εκχώρησης κρατικής κυριαρχίας. Αυτά τα πιστεύει και τα προωθεί στη βάση ενός μικρομεγαλισμού που την χαρακτήρισε ολόκληρο τον 20ο αιώνα. Η τραγωδία είναι ότι μέχρι στιγμής, η ελληνοκυπριακή κοινότητα, που όπως πάντα θα πληρώσει τον λογαριασμό, της επιτρέπει να το κάνει.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Ισραήλ](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2025](#), [αφοα](#), [Κοινότητα Αγώνα \(Ομάδα\)](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:ipotelia>

Last update: **2025/08/01 10:05**

